

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr.22988/3/2019

ÎNCHIEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 03.12.2019
COMPLETUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: DUNCA GABI-GABRIELA
ASISTENT JUDICIAR: BUGHEANU ANTOANETA
ASISTENT JUDICIAR: ANDREESCU TUDOR
GREFIER: POPA ROBERT CRISTIAN

Pe rol, soluționarea cererii formulate de reclamantul NICA MARIAN în contradictoriu cu pârâta S.C. MICROELECTRONICA S.A., având ca obiect acțiune în constatare.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamantul personal și domnul Jalbă Liviu Ioan, administratorul societății pârâte.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează tribunalului faptul că, la data de 26.11.2019, reclamantul a depus la dosar înscrisuri precum și faptul că, la data de 29.11.2019, Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului a depus la dosar note scrise, după care,

Nemaifiind cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, tribunalul acordă cuvântul asupra propunerii de probe.

Reclamantul solicită tribunalului încuviințarea probei cu înscrisuri, încuviințarea probei cu martori precum și încuviințarea probei cu expertiză.

Administratorul societății pârâte solicită tribunalului încuviințarea probei cu înscrisuri.

Tribunalul, constatând că proba cu înscrisuri este utilă, pertinentă și concludentă soluționării cauzei, în temeiul dispozițiilor art.258 raportat la art.255 NCPC, o încuviințează ambelor părți.

Tribunalul respinge ca neutile soluționării cauzei proba cu martori și proba cu expertiză, solicitate de către reclamant, având în vedere materialul probator depus la dosar.

Nemaifiind alte cereri de formulat și probe de administrat, tribunalul, în temeiul dispozițiilor art.244 NCPC declară încheiată cercetarea procesului și în raport de dispozițiile art.392 NCPC, acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reclamantul solicită tribunalului admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

Administratorul societății pârâte solicită tribunalului respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Tribunalul, considerând lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, în temeiul dispozițiilor art.394 alin.(1) NCPC, închide dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor articolului 396 din NCPC, va amâna pronunțarea la data de 17.12.2019.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,

DISPUNE

Amână pronunțarea la 17.12.2019.

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 03.12.2019.

Președinte,

Asistent judiciar,

Asistent judiciar,

Grefier,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr.22988/3/2019

SENTINȚA CIVILĂ NR. 7311
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 17.12.2019
COMPLETUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: DUNCA GABI-GABRIELA
ASISTENT JUDICIAR: BUGHEANU ANTOANETA
ASISTENT JUDICIAR: ANDREESCU TUDOR
GREFIER: POPA ROBERT CRISTIAN

Pe rol, soluționarea cererii formulate de reclamantul NICA MARIAN în contradictoriu cu pârâta S.C. MICROELECTRONICA S.A., având ca obiect acțiune în constatare.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 03.12.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, tribunalul a amânat pronunțarea pentru astăzi.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale sub nr.22988/3/2019 reclamantul Nica Marian a chemat în judecata pârâta Societatea Microelectronica S.A. solicitând ca prin hotărârea de se va pronunța să se constate faptul că în perioada 16.02.1983–07.03.1995 a lucrat efectiv în condiții de grupa a II-a de muncă, în procent de 100%, în cadrul pârâtei și să fie obligată parata sa-i elibereze o adeverință din care sa rezulte aceasta încadrare cu plata cotelor de CAS corespunzătoare grupei a II-a de muncă din perioada respectivă.

În motivare reclamantul a arătat că a formulat o cerere adresată pârâtei prin care a solicitat eliberarea unei adeverințe care să ateste faptul că în perioada 16.02.1983–07.03.1995

A fost angajat și a lucrat în condiții de grupa a II-a de muncă în procent de 100%, însă pârâta a răspuns că nu deține informații legate de persoana sa, pe motiv că la momentul privatizării societății nu s-a realizat transferul arhivei, fiind îndrumat să se adreseze instanței de judecată.

Reclamantul susține că a avut funcția de electrician și, din 01.07.1984, de subinginer, devenind șeful atelierului instalațiilor de climă – divizia utilaje, iar în îndeplinirea funcțiilor a desfășurat activități continue de întreținere, curățare și exploatare a instalațiilor de evacuare a noxelor (ventilatoare de evacuare, hote, exhaustoare) amplasate în spațiile de producție unde se foloseau acizi (sulfurici, azotici, clorhidrici), precum și substanțe inflamabile de genul acetonei, toluen (muncitorii din aceste secții fiind încadrați în grupa a II-a de muncă) și unde zgomotul ventilatoarelor depășea nivelul de 75 db.

Mai precizează reclamantul că timpul de lucru depășea cu mult programul normal de lucru pentru satisfacerea producției destinată exportului, iar asigurarea securității în muncă completau condițiile deosebite de muncă ce se încadrau în grupa a II-a de muncă.

În drept, art.40 alin.2 lit.h din Codul muncii, Decretul Lege nr.68/1990, Ordinul nr.50/1990 pct.3 coroborat cu art. 32,035, 75, 94 din Anexa 2 la Ordinul 50/1990, scrisorile MMPS.

În dovedirea acțiunii, reclamantul a solicitat încuviințarea probelor cu expertiză, martori, înscrisuri.

Atașat cererii de chemare în judecată, reclamantul a depus la dosar înscrisuri.

În apărare pârâta Societatea Microelectronica S.A. a depus **intampinare** prin care a solicitat respingerea, în principal, ca inadmisibil a primului capăt de cerere și, în subsidiar, ca neîntemeiat; respingerea ca neîntemeiat cel de-al doilea capăt de cerere și obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată constând în onorariul avocațial.

Referitor la primul capăt de cerere, pârâta susține că este inadmisibil, întrucât reclamantul nu a cerut constatarea unui drept, iar pe de altă parte, a cerut prin aceeași acțiune, și realizarea dreptului, urmărind, de fapt, obligarea pârâtei la eliberarea unei adeverințe care să ateste că ar fi lucrat în condiții de grupa a II-a de muncă. Așadar, reclamantul are la dispoziție o acțiune în realizarea dreptului, de care a și uzat.

În subsidiar, pârâta arată că ambele capete de cerere sunt neîntemeiate. Societatea Microelectronica s-a privatizat în decembrie 1998, Contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni fiind singurul act încheiat de cumpărător cu FPS, cumpărarea fiind exclusiv de acțiuni, nu și de bunuri și nu s-a întocmit proces verbal de predare-primire întrucât nu s-au predat bunuri și nici vreo arhivă sau bază de date.

Perioada indicată de reclamant este anterioară procesului de privatizare din cursul anului 1998, iar la verificarea evidentelor a constatat ca nu deține date sau informații ce îl privesc pe reclamant.

Mai precizează că respectând prevederile contractuale cerute de FPS, s-a realizat disponibilizarea unui număr de 182 de salariați în perioada ianuarie-februarie 1999 și că, întrucât disponibilizarea trebuia efectuată cu plata salariilor compensatorii, cu acea ocazie a fost necesară realizarea documentației cuvenite celor care plecau din societate. Întrucât actele pe care salariații le aveau în ianuarie 1999 erau precar întocmite, neputând constitui temeiul documentațiilor de compensare, s-a solicitat sprijinul Direcției de Muncă Ilfov, reușindu-se refacerea documentelor lipsă și a tuturor celor necesare plății salariilor compensatorii atât pentru salariații care au fost disponibilizați, cât și pentru cei rămași în societate, pentru care a început să șină o evidență riguroasă.

Această reglare a documentațiilor de muncă nu s-a putut realiza și pentru cei care încetaseră raporturile de muncă cu societatea anterior acelei perioade, cum este cazul reclamantului, astfel că, obligarea sa la emiterea unei adeverințe din care să rezulte că în perioada 16.02.1983-07.03.1995 a fost angajat în cadrul Microelectronica S.A. și a lucrat efectiv în condiții de grupa a II-a de muncă, în procent de 100%, cu plata cotelor CAS corespunzătoare grupei a II-a de muncă în perioada respectivă, constituie o obligație imposibil de realizat în lipsa oricărei informații despre activitatea acestuia anterior privatizării.

Mai arată ca, prin sentința civilă nr.9016/13.10.2016, pronunțată în dosarul nr.15034/3/2016 de către Tribunalul București s-a reținut cu autoritate de lucru judecat, ca Microelectronica SA se află în imposibilitate obiectivă de a-și îndeplini obligația prevăzută de art.40(2) lit."h" Codul muncii, întrucât deține în arhivă sa acte privind resursele umane doar pentru salariații care și-au continuat activitatea în cadrul acesteia după privatizarea din decembrie 1998.

În apărare, pârâta a solicitat proba cu înscrisuri și proba cu declarația unui martor.

În drept, art.205 C.pr.civ.

Prin încheierea din data de 24.09.2019, Tribunalul a respins ca neîntemeiată excepția inadmisibilității primului capăt de cerere, pentru motivele arătate în încheierea de ședință de la acea dată.

În cauza a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului Tribunalul constată următoarele:

Prin decizia RIL nr.9/16.05.2016 ICCJ a statuat că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor pct. 6 - 8 și 12 din Ordinul Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 50/1990,

instanțele de judecată au posibilitatea analizării și constatării pe cale judiciară, ulterior abrogării acestui act normativ, a încadrării muncii prestate în perioada 18 martie 1969 – 01 aprilie 2001, după caz, în grupele I sau II de muncă.

Conform art. 19 și art.20 Legea 19/2000, locurile de munca pot fi încadrate în condiții deosebite și speciale; conform art.165 ind.1 din Legea 19/2000 activitatea în grupa I de munca anterior datei de 01.04.2001 se echivalează cu condiții speciale, iar activitatea în grupa a II-a de munca anterior datei de 01.04.2001 se echivalează cu condiții deosebite. Referitor la echivalența grupa I-condiții speciale relevăm și art.2 din Legea 226/2006.

Până la data de 20.03.1990, încadrarea în grupe de munca s-a făcut în temeiul Ordinelor nr. 59/1969, 105/1976 și 210/1977 ale Ministrului Muncii și Ministrului Sănătății, iar după 20.03.1990 conform Ordinului 50/1990 și Ordinului 125/1990, aplicabile până la 01.04.2001, după care a devenit aplicabilă Legea 19/2000.

Conform mențiunilor din carnetul de munca seria Bd nr.0361052 în perioada 16.02.1983-07.03.1995 reclamantul a avut calitatea de salariat în cadrul Întreprinderii Microelectronica, exercitând inițial funcția de *electrician*, iar ulterior, începând cu data de 01.07.1974 de *subinginer* și începând cu data de 01.08.1991 de *șef atelier instalații climă divizia utilaje*, reclamantul încheindu-și activitatea la Întreprinderea Microelectronica la data de 07.03.1995 prin transfer în interesul serviciului la SC Gelcap SRL.

Conform art.13 Ordinul 50/1990 perioada lucrată după data de 18.03.1969, până în prezent (20.03.1990) și în continuare se încadrează în grupele I și II de muncă în conformitate cu prevederile prezentului ordin ce înlocuiește Ordinele nr. 59/1969, 105/1976 și 210/1977 ale Ministrului Muncii și Ministrului Sănătății, care își încetează aplicabilitatea.

Conform art.15 Ordinul 50/1990 dovedirea perioadelor de activitate desfășurate în locurile de muncă și activitățile ce se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării se face pe baza înregistrării acestora în carnetul de muncă conform metodologiei de completare a acestuia stabilite de Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale.

În speță, în carnetul de muncă al reclamantului nu se regăsesc mențiuni referitoare la grupa de muncă.

Conform art.1 Ordinul 50/1990 în grupa a II-a de muncă se încadrează locurile de muncă, activitățile și categoriile profesionale cuprinse în anexa nr. 2.

Decizia RIL nr.9/16.05.2016 ICCJ a avut în vedere că situația premisa este cea în care angajatorul nu a efectuat demersuri în aplicarea Ordinului nr. 50/1990 menționându-se la punctul 39 din decizie ca „sesizarea nu privește situația în care angajatorul a efectuat procedura în baza ordinului dar, din diverse motive, a apreciat că titularul dreptului individual pretins nu se încadrează sau l-a încadrat într-o altă grupă și salariatul contestă încadrarea.”

Or, în speță, așa cum reiese din conținutul întâmpinării suntem în situația în care demersurile la nivelul societății au fost efectuate în perioada ulterioară încetării raporturilor de munca ale reclamantului, doar pentru angajații aflați în activitate la momentul urmăririi procedurilor de încadrare, astfel ca instanța apreciază ca este aplicabilă situația premisa în ceea ce îl privește pe reclamant, aceasta, echivalând referitor la fostul salariat, cu neefectuarea demersurilor în aplicarea Ordinului nr. 50/1990.

Conform considerentelor deciziei RIL nr.9/16.05.2016 premisa derulării acestei proceduri în fața instanței este ca tipul de activitate să se regăsească în anexele 1 și 2 ale variantei consolidate a ordinului. Aceasta conferă celui care a desfășurat activitatea respectivă dreptul de a obține recunoașterea pentru sine a faptului că a lucrat în condiții deosebite față de cele normale, astfel că efortul suplimentar depus în aceste condiții creează o vocație la acordarea unor facilități la deschiderea drepturilor de pensie. Pasivitatea partenerilor sociali care nu au inițiat procedura de verificare a locurilor de muncă încadrabile și nu au nominalizat persoanele care lucrau efectiv în astfel de locuri poate permite, în condițiile în care ordinul nu instituie în mod expres condiția parcurgerii procedurii administrative cu caracter obligatoriu, celui care a ocupat acest loc de muncă să solicite instanței recunoașterea respectivelor condiții. Neîfiind reglementată în cuprinsul ordinului o procedură jurisdicțională specială, aplicabilă cu prioritate, care să garanteze posibilitatea verificării legalității aplicării sale,

instanța de drept comun este abilitată a statua asupra încadrării unei activități concrete a unui salariat în grupa superioară de muncă (inclusiv în ceea ce privește stabilirea existenței și naturii condițiilor vătămătoare din perioada respectivă, precum și a timpului efectiv de lucru în aceste condiții).

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a susținut că a desfășurat activități continue de întreținere, curățare și exploatare a instalațiilor de evacuare a noxelor (ventilatoare de evacuare, hote, exhaustoare) amplasate în spațiile de producție unde se foloseau acizi (sulfurici, azotici, clorhidrici), precum și substanțe inflamabile de genul acetonei, toluen și unde zgomotul ventilatoarelor depășea nivelul de 75 db, activitate care, s-ar încadra în grupa a II-a de muncă, potrivit pct.3 coroborat cu art.32, 35, 75 și 94 din Anexa 2 la Ordinul 50/1990.

La punctele 32, 35, 75 și 94 din Anexa 2 la Ordinul 50/1990 sunt încadrate în grupa a II-a de muncă următoarele activități:

„32. Decaparea cu acizi în băi cu suprafața totală de peste 20 mp sau în cazul în care suprafața produselor decapate însumează peste 40 mp/ora. Ameliorarea suprafeței metalelor pe cale chimică (brunare, fosfatare, patentare, oxidare, patinare cu sulfura), în cazul în care activitatea se desfășoară în ateliere special amenajate în acest scop și dacă se prelucrează piese cu o suprafața totală de cel puțin 5 mp/ora.

Acoperiri metalice în metal topit, în cazul în care suprafața totală a pieselor care suferă aceasta operație depășește 20 mp/ora. Acoperiri metalice prin pulverizare la cald. Acoperiri metalice pe cale galvanică (galvanostegie și galvanoplastie) executate în instalații care utilizează o sursă de curent de cel puțin 300 A.”

„35. Activitatea personalului de exploatare a suflantelor, turbosuflantelor, turbocompresoarelor, turbinelor cu abur, turbinelor cu gaze și exhaustoarelor instalate în hale industriale.”

„75. Utilizarea acetonei, anhidridelor și a cianurii de viniliden. Stații de cercetare pentru prepararea soluțiilor cu reactivi pentru cianurare.”

„94. Activitatea continuă de curățare și de reparare a utilajelor și a instalațiilor tehnologice, precum și a recipientilor care se utilizează la fabricarea, prepararea, transportul sau depozitarea produselor chimice (activitate continuă). Activitatea continuă de curățare a instalațiilor și sistemelor de pompare și vehiculare a produselor petroliere.”

Or, niciuna dintre activitățile enumerate mai sus nu corespunde activității pe care reclamantul susține că a desfășurat-o în cadrul Întreprinderii Microelectronica, iar reclamantul nici măcar nu a pretins că astfel de activități de efectuau în secțiile din cadrul acestei întreprinderi, pentru a putea fi aplicabile prevederile pct.3 din Ordinul nr.50/1990 conform căruia beneficiază de încadrarea în grupele I și II de muncă și alte categorii de personal care lucrează efectiv la locurile de muncă și activitățile prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

Fata de considerentele ce preced, Tribunalul va respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Conform art.452 C.pr.civ., partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei.

Având în vedere că pârâta nu a depus la dosar dovezile cheltuielilor de judecată efectuate în vederea soluționării prezentei cauze, Tribunalul va cererea pârâtei privind cheltuielile de judecată, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea, formulată de reclamantul NICA MARIAN,

, în contradictoriu cu pârâta S.C.

MICROELECTRONICA S.A., cu sediul în București, str. Pictor Andreescu nr.1, ap.3, sector 2, ca neîntemeiată.

Respinge cererea pârâtei privind cheltuielile de judecată, ca neîntemeiată.

Cu apel în termen de 10 zile de la comunicare, cale de atac care se depune la Tribunalul București – Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi 17.12.2019.

Președinte,
Dunca Gabi-Gabriela

Asistent judiciar,
Bugheanu Antoaneta

Asistent judiciar,
Andreescu Tudor

Grefier,
Popa Robert Cristian

Red. și tehnodact. G.G.D.

4 ex./20.01.2020

Com. ___ exemplare la data de ___ / ___ / 2020.

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A -VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ
ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Prezenta copie fiind conformă cu originalul
aflat în dosarul acestui Tribunal

nr. 12 / 2020 se legalizează de noi.

Grefier

*Executiv în dreptul
prin neopelare la
11/12/2020*

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA a VIII-a
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
GRECI PAULA - MARIANA
GREFIER ȘEF SECȚIE